

ผู้รับใช้อีกด้านหนึ่งที่สมาชิกไม่รู้ ทำต่อไป..อย่าท้อ

โดย : ชุนโร

มธ25:40 แล้วพระมหากษัตริย์จะตรัสกับเขาว่า 'เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า

ซึ่งท่านได้กระทำแก่คนใดคนหนึ่ง ในพวกพี่น้องของเรา นี้ ถึงแม้จะต่ำต้อยเพียงไร ก็เหมือนได้กระทำแก่เราด้วย'

41 พระองค์จะตรัสกับบรรดาผู้ที่อยู่เบื้องซ้ายพระหัตถ์ของพระองค์ว่า 'ท่านทั้งหลาย ต้องแข่งสาปจงถอยไปจากเรา

เข้าไปอยู่ในไฟซึ่งไหม้อยู่เป็นนิตย์ ซึ่งเตรียมไว้สำหรับมารร้ายและสมุนของมันนั้น

42 เพราะว่าเมื่อเราหิวท่านก็ได้ให้เรากิน เรากระหายน้ำท่านก็ได้ให้เราดื่ม

43 เราเป็นแขกแปลกหน้า ท่านก็ได้ต้อนรับเราไว้ เราเปลือยกาย ท่านก็ได้ให้เสื้อผ้าเราอุ่นห่ม

เราเจ็บป่วยและต้องจำอยู่ในพันธนาการ ท่านไม่ได้เย้ยเรา'

44 เขาทั้งหลายจะทูลว่า 'พระองค์เจ้าข้า ที่ข้าพระองค์ได้เห็นพระองค์ทรงหิวหรือทรงกระหายน้ำ

หรือทรงเป็นแขกแปลกหน้าหรือเปลือยพระกาย หรือประชวร หรือต้องจำอยู่ในพันธนาการ

และข้าพระองค์มิได้ปรนนิบัติพระองค์นั้นแต่เมื่อไร'

45 เมื่อนั้นพระองค์จะตรัสกับเขาว่า 'เราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลายว่า

ซึ่งท่านมิได้กระทำแก่ผู้ต่ำต้อยที่สุดสักคนหนึ่ง ในพวกนี้ ก็เหมือนท่านมิได้กระทำแก่เราด้วย'

วันก่อนมีพี่น้องคนหนึ่งเดินเข้ามาพบผมพร้อมกับร้องไห้ฟูมฟาย เนื่องจากเธอต้องตกอยู่ในสภาพที่สิ้นไร้ไม้ตอก

หลายปีก่อนเคยมีสักการะพระเจ้าในคริสตจักรของเรา แล้วก็หายหน้าหายตาไปนานแสนนาน นานจนพวกเราเข้าใจว่าเธอคงไม่หายใจต่อไปแล้ว

แต่ที่ไหนได้วันนี้เธอหอบเอาอายุขัยที่เต็มไปด้ายน้ำตานองหน้า ไม่มีงาน ไม่มีสามี (ลูกเพื่อนบ้านยืมไปครอบครอง) นี่ก็เป็นปัญหาสังคมนับวันนับจะรุนแรงมากขึ้น
เฮ้ย... ไม่รู้อีกนานเพียงไรปัญหาเหล่านี้จะรับการแก้ไขเสียที

การมาขอเธอคราวนี้ไม่มีสิ่งราคาดีเหมือนเช่นเคย เต็มไปด้วยสารพัดปัญหาเธอไม่เอ่ยปากขอเงินทอง แต่ผมพอรู้ว่าเธอน่าจะไม่ได้ทำอาหารมา1 วันเต็มๆ

น้ำที่รินให้เท่าไรก็ดื่มหมดไม่เหลือ เสียงท้องดังเป็นระยะ ผมแทบอดกลืนน้ำตาไม่อยู่ ใจหนึ่งผมก็คิดว่าก็เป็นอย่างนี้ทุกราย

ทั้งปีไม่มีคราวใดที่คนจะมาหาเมื่อพวกเขามีความสุขสบาย เมื่อพวกเขาสุขสบายก็ไม่เคยคิดถึงเรา ดูเหมือนเริ่มมีการต่อสู้ภายในใจของผมเสียแล้ว

ผมมองนาฬิกา เวลามันช่างผ่านไปช้าเหลือเกินนะ ปัญหาของมันก็ดูเหมือนไม่แตกต่างกับเธอ เพียงแต่ผมอาจจะแต่งตัวดูดีกว่าที่เท่านั้นเอง

ผมนึกในใจขณะฟังเธอลำเรื่องที่เกิดขึ้น พรางคิดไปว่าเธอน่าจะไม่รู้อะไรบ้างเลย.... จะมาหาเลือกกับปู

เธอคงไม่รู้ว่ในกระเป๋าของผมก็ไม่มีเงินทองอะไรอย่างที่เราคิดหรอก ผมรอคอยว่าภรรยาจะเดินเข้ามาทันเวลาไหมเนี่ย เงิน300บาทที่เหลือในกระเป๋า

และอาหารเย็นของผมวันนี้สงสัยจะกลายเป็นของพี่น้องรายนี้ซะแล้ว ผมคิด....

ในที่สุดข้อพระคำของพระเจ้าจากมัทธิว 25 ก็ดังที่หูของผม พร้อมกับให้มั่นใจว่าเพียงผมตัดสินใจช่วยเหลือเธอไป พระองค์จะดูแล และรับรอง

พระองค์จะรับผิดชอบในเรื่องนี้ให้คืนทั้งหมด ซึ่งท่านได้กระทำให้คนไหนคนใดที่เล็กน้อย หรือต่ำต้อยเพียงไร ก็เหมือนได้กระทำแก่เราด้วย....

เวลานั้นหัวใจของผมรู้สึกสบายขึ้นมาก ผมตัดสินใจกลืนน้ำลายเข้าลำคอสองที จากนั้นผมก็ทะเลาะเบาะทั้งหมัดที่มีให้กับเธอ และก่อนที่เธอจะขอลาจากไป

เราได้นั่งอธิษฐานเผื่อการกลับไปของพี่น้องรายนี้โดยหวังว่าพระเจ้าจะทรงเมตตากรุณาแก่เขา นำการชโลมใจการเยียวยารักษาที่มาจากพระเจ้า

และแล้วเธอก็จากไปด้วยความยินดี....

ขอบคุณพระเจ้าสำหรับผมและครอบครัว แม้ว่าเราจะไม่มีเงินทองที่พอจะพาลูกภรรยาไปทานอาหารมื้อเย็นอย่างทุกครั้ง แต่เราก็สามารถมีความสุขกับการได้ทานมาที่บ้านกับครอบครัวอีกสี่คน พี่น้องสมาชิกไม่มีใครรู้ว่าพวกเราในฐานะคนรับใช้ของพระเจ้าจะอยู่ในสภาพอย่างไร อย่างน้อยเราได้ทำในสิ่งที่ถูกต้อง และรับใช้พระองค์ เราเชื่อมั่นว่าพระองค์จะดูแลรับผิดชอบชีวิตของเราเอง

ขอบพระคุณพระเจ้าตลอดเดือนนั้นพระเจ้านั้นเมตตากรุณาเลี้ยงดูครอบครัวของเราให้ผ่านพ้นมาได้ด้วยพระคุณ จึงอดไม่ได้ที่จะระลึกถึงเปาโลที่ท่านได้กล่าวไว้ในฟิลิปปี ข้าพเจ้ามีฐานะอย่างไร ข้าพเจ้าก็เรียนรู้ที่จะมีชีวิตอยู่

ข้าพเจ้าผจญสารพัดสิ่งได้โดยพระองค์ผู้ทรงเสริมกำลัง สิ่งที่เราทั้งหลายในฐานะผู้นำได้กระทำอะไรลงไปให้กับพี่น้อง และคริสตจักรแม้ในสายตาของลูกแกะเขาอาจจะไม่เห็นคุณค่า หรือความสำคัญ ไม่ได้เห็นและชื่นชมกับสิ่งที่เราได้กระทำ แต่นั่นไม่ใช่เรื่องประเด็นสำคัญ สำคัญอยู่ที่ว่าเราได้ถวายตัวเพื่อเป็นทาสของพระเจ้า รับใช้พระองค์ เมื่อเรากล้าที่จะยืนหยัดเช่นนี้แล้ว ก็ไม่ต้องห่วงกังวลใจว่าชีวิตของเรา และครอบครัวเราจะอยู่ได้อย่างไร ไม่หน้าข้าวันดีคืนดีพวกสมาชิกบางคนยังเข้ามาหาเรื่องหาราวกับผู้นำ ตำหนิดเตียนเรื่องต่างๆ วิพากวิจารณ์ ชีวิตของผู้รับใช้พระเจ้าเราก็ต้องยอมเป็นเมล็ดที่ตกลงไปในดิน สิ่งที่ควรจะเน่าก็ให้มันเน่าไป สิ่งที่มีชีวิตก็จะแตกกิ่งและผลตัวเองออกมา

หัวใจของผู้รับใช้พระเจ้า เราต้องอดทน และเสียสละไม่น้อยไปกว่าพระอาจารย์ของเราเอง ทำอย่างดีที่สุดดังพระองค์ รักให้มากที่สุดอย่างพระองค์รัก

เชื่อฟังและยอมมอบถวายตัวเช่นเดียวกับพระคริสต์ วันนี้หากอาจารย์หรือพี่น้องคริสเตียนทุกท่านกำลังยืนอยู่ในรองเท้าคู่เดียวกับผม ก็ไม่ต้องแปลกใจแต่จงยอมอุทิศชีวิต และรับใช้ด้วยหัวใจที่อดทน เสียสละ จงรู้ว่าผู้ที่หวนด้วยน้ำตา จะเกี่ยวเก็บด้วยความชื่นบาน

พระเจ้าจะดูแลข้าราชการของพระองค์ พระเจ้าจะเลี้ยงดู พระองค์ทรงรู้ว่าครอบครัวของผู้รับใช้พระเจ้ามีความต้องการสิ่งใด รับใช้ต่อไปด้วยความชื่นชมยินดี

ทำงานของพระเจ้ามุ่งหน้าต่อไปแม้ว่า ข้างหน้าเต็มไปด้วยความกดดัน ความเจ็บปวด พระองค์ไม่ช้าที่จะช่วยท่านในฐานะคนของพระองค์..... อาเมน...